

[Jønson.]

Stemme, saa maa man ogsaa blive staaende paa det Grundlag indtil næste Valg — saa kan man gøre, hvad man vil. Der er jo et Parti, der hedder Det frie Folkeparti — det er for Resten underligt, at disse nye Partier altid skal optage Betegnelsen „Folkeparti“ —, det skilte sig i forrige Samling ud fra Partiet Venstre, fire Medlemmer, og senere havde vi saa det Særsyn, at det tidligere Medlem Hr. Holstein heller ikke fandt dette Parti tilfredsstillende, men gik ud og anmeldte sig som et eget Parti, „De Uafhængige“. Jeg kan i øvrigt huske, at den højtærede Statsminister i denne Forbindelse sagde, at det var et ganske meningsløst Navn, thi for at et Parti skulde kunne betegne sig som „De Uafhængige“, krævedes det dog, at det talte mere end een Person.

Men hvad nu? Vi har fire Partier af den Slags her i Folketinget. . . . (Gregersen: Ikke af den Slags!), Nej, vent lidt, jeg skal straks komme til det. Vi ved jo, at Radioen giver Tilladelse til, at hver Partiformand under Valgkampen faar Adgang til at udtale sig dér, og det synes jeg er ret naturligt, men jeg har hørt paa de Foredrag, og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Gregersen, at han burde gøre det ærede Medlem Hr. Axel Dam opmærksom paa, at han ikke i Radioen maa staa og sige til Folket: „Mit Parti bliver efter Valget det afgørende Parti, vi bliver dem, der kommer til at afgøre, hvad Love der skal vedtages.“ Jeg sad og hørte paa det, jeg rystede paa Hovedet og sagde: Gud Fader bevare os! Det har jo vist sig, at det var Vrøvl, de Herrer kom kun med mange Vanskeligheder tilbage igen.

Lad mig saa tage Kommunerne, de er to, og de kommer som Regel skiftevis, hver Gang de skal tale, og vedkommende kan først tale en Time og saa et Kvarter eller en halv Time paa visse Omraader. De repræsenterer 27 000 Vælgere, og de fortalte — ikke i Radioen, men de har gjort det her i Rigsdagen —, at naar Valget kom, vilde de komme tilbage med mindst 25 Repræsentanter. De maa jo ogsaa være blevet sørgeligt skuffet.

Og der vokser let Smaapartier op, for enhver har Lov at bryde ud og sige: Nu er jeg det eller det Parti og har Ret til at være Ordfører en Time for de forskellige Forslag. Kommunistpartiet havde 27 000, jeg nærmer mig de 25 000, og den Tid, Kommunerne bruger her — for øvrigt ogsaa Det frie Folkeparti og, ja, nu hedder det ikke mere Retsstatsforbundet, men Retsforbundet, jeg ved ikke, hvad det er for noget, det ved de vist

heller ikke selv —, er Spild af en Mængde Tid, som kunde bruges til noget helt andet. I hvert Fald kunde vi afskaffe alle Aftemøder og ogsaa Møderne om Lørdagen og Mandagen, for der er mange Medlemmer, der kunde ønske at være i Hjemmet eller udføre den private Gerning, som de nu har ved Siden af.

Jeg vil derfor meget alvorligt henstille til vort højtærede Præsidium at tage denne Sag under Overvejelse, for jeg og mange Medlemmer med mig kræver, at hvis den Ordning skal staa, maa Taletiden forlænges for de almindelige menige Medlemmer. Vi maa mindst have lige saa megen Ret som saadan en, der repræsenterer et Parti paa to Medlemmer.

Jeg synes derfor, det var ret og rimeligt, at man forbeholdt Ordførertaletiden for de Partier, som har Medlemmer nok til at sætte et Medlem ind i et Udvalg — er det 9 eller 10? —, og alle de andre Partiers Medlemmer blev regnet for det samme som os, saa de ikke kunde faa Ordet i længere Tid. (Christmas Møller: Men hvis de saa laver Numre?). Ja, jeg ved godt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved mange Lejligheder har kritiseret den Forretningsorden, vi har, der er for kort Taletid, men jeg har regnet ud, at det ærede Medlem taler somme Tider 10 Gange om Dagen.

Hasle: Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen omtalte i Gaar den Sag, om jeg saa maa sige, der har været imellem visse Embedsmænd under Marineministeriet og Hovedrevisor Hertel Wulff, og det ærede Medlem omtalte derunder, at han mente, man ikke kunde blive staaende ved de 3 Afskedigelser, som havde fundet Sted, man maatte efter det ærede Medlems Mening højere op med Ansvarer inden for Marineministeriet. Jeg tror, det er en almindelig Opfattelse, at det, det ærede Medlem dér har sigtet til, maa være Marineministeriets Direktør, Viceadmiralen, og hvis det ærede Medlem har ment, at der var Rimelighed i at underkaste det Spørgsmaal en Undersøgelse, om ikke de mange Affærer, der har været inden for Marinen, ogsaa kunde lægges Viceadmiral Rechnitzer til Last, vil jeg for mit Vedkommende understøtte det ærede Medlem i hans Krav.

Men det, jeg nærmest har bedt om Ordet for at omtale, er alligevel en anden Side af Sagen. Det er nemlig det Ansvar, som efter min Opfattelse paahviler Hovedrevisor Hertel Wulff, for her maa jeg sige, at jeg er ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen i hans Op-